

“Για μια δεκαετία υπήρξα γείτονας του Αγίου Παΐσιου”

[/ Αγιορείτικα](#)

Γέροντας Μωυσής Αγιορείτης (†)

Το κείμενο που ακολουθεί αποτελεί την ομιλία του μακαριστού Γέροντα Μωυσή Αγιορείτη, στην εσπερίδα που πραγματοποιήθηκε για τον Άγιο Παΐσιο τον Αγιορείτη τον Ιούνιο του 2004 στη Βέροια.

Από αρκετό καιρό, ειλικρινά, από αρκετούς παρακινούμουν να γράψω κι εγώ κάτι περισσότερο απ’ όσο έχω γράψει για τον μακαριστό Γέροντα Παΐσιο τον Αγιορείτη, που μία περίπου δεκαετία υπήρξα γείτονάς του. Έβλεπα από το παράθυρό μου καθημερινά ένα πλήθος κόσμου να πηγαίνει και να έρχεται στο ταπεινό καλύβι του, της Παναγούδας, για να λάβει ευχή, ευλογία, παραμυθία, λύση αποριών και προβλημάτων. Ορισμένοι, πριν ή μετά, στάθμευαν και στο δικό μας καλύβι για να μας πούν τους πόνους τους ή την αναψυχή και την ειρήνευση, μετά τη συνάντησή τους με τον μακαριστό Γέροντα.

Έχω ήδη πεί ότι έχουν γραφεί πολλά για τον Γέροντα. Έτσι δεν θα είχα κάτι σημαντικό να προσθέσω. Ο φιλοαθωνίτης Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας,

Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων που έχει γευθεί άφθονο αθωνικό μέλι, και κατά την ενταύθα παραμονή του και κατά τις πολλές προσκυνηματικές επισκέψεις του, θέλησε μετά την επιτυχή τιμητική εκδήλωση που είχε κάνει στην έδρα της θεόσωστης επαρχίας του για τον μακαριστό Γέροντά του Γεράσιμο Μικραγιαννανίτη, Υμνογράφο της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας, να πραγματοποιήσει μια παρόμοια εκδήλωση για τα δέκα χρόνια της προς Κύριον εκδημίας του Γέροντος Παΐσιου στις 21-3-2005 στην αίθουσα χώρου Τεχνών στη Βέροια. Επέλεξε να 'μαι κύριος ομιλητής της σεμνής και μετά μεγάλης κοσμοσυρροής εκδηλώσεως εκείνης. Η ομιλία αυτή επανελήφθη στη Φλώρινα κατόπιν προσκλήσεως του φιλομονάχου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας κ. Θεοκλήτου και στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου της Ενορίας του Ιερού Ναού Αγίου Δημητρίου Σερρών, κατόπιν προσκλήσεως του φιλοαγιορείτου Πρωτοπρεσβυτέρου Χρήστου Μάνθου.

Τα κείμενα αυτά βασικά είναι μια ομιλία που αργότερα λίγο επαυξήσαμε. Ο Σεβασμιώτατος Βεροίας θέλησε να την τυπώσει. Παραιτήθηκα αμέσως των όποιων συγγραφικών δικαιωμάτων. Ζήτησα τα τυχόν έσοδα εκ της πωλήσεως του βιβλίου να διατεθούν υπέρ των αναγκών της ανεγειρόμενης και πολλά υποσχόμενης ανδρώας Κοινοβιακής Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά Βεροίας, με τους Μοναχούς της οποίας από ετών συνδεόμεθα πνευματικώς. Μάλιστα ο Γέροντας Παΐσιος πάντα αγαπούσε και παρακινούσε την ανάπτυξή του παντού, λέγοντας πως ο κόσμος όσο περνά ο χρόνος, θα 'χει πιο μεγάλη ανάγκη τους Μοναχούς και τα Μοναστήρια και θα τρέχει προς πνευματική βοήθεια προς αυτούς. Μία πνευματική κυψέλη για όλη την εκεί περιοχή πανθομολογουμένως έχει καταστεί και η Μονή Παναγίας Δοβρά, με τη ζωή της συνεχούς θείας λατρείας, προσευχής και ιεραποστολής.

Εμείς θελήσαμε απλά και ταπεινά να μην κουράσουμε με πολλά, αλλά να τηρήσουμε τον λόγο του φιλαγίου και φιλοπάτορα Γέροντα, που γράφοντας για εναρέτους Αγιορείτες Πατέρες, προλογίζοντας έγραφε: «Οι απόγονοι πάντοτε έχουν ιερό καθήκον να γράφουν τα θεία κατορθώματα των Αγίων πατέρων της εποχής τους και τον φιλότιμο αγώνα που έκαναν για να πλησιάσουν στον Θεό. Φυσικά, με το να γράφουμε για τους Αγίους μας, πάλι εμείς ωφελούμαστε, διότι μ' αυτόν τον τρόπο θυμόμαστε και προσπαθούμε να τους μιμηθούμε, και οι Άγιοι τότε συγκινούνται περισσότερο και μας βοηθούν για να φθάσουμε και εμείς κοντά τους».

Μακάρι να συγκινηθούμε από την ανάγνωση και να ζεσταθούμε για να φιλοτιμηθούμε και δίχως αναβολές και προφάσεις να οδηγηθούμε προς ανάνηψη και ανάταση πνευματική.

Αγιοτρόφος εικοστός αιώνας

Συχνά κατηγορείται η εποχή μας για την κρίση των πνευματικών αξιών, και δικαίως, για την κοσμικότητα και την αγάπη την μεγάλη των πολλών στην ύλη, τη σάρκα, το χρήμα και τη δόξα. Όμως και στις ημέρες μας δεν τέλειωσαν οι λάτρεις του πνεύματος, οι ανδρείοι αγωνιστές, οι φίλοι του Θεού, οι χαρισματούχοι πατέρες, οι Άγιοι. Τον εικοστό αιώνα έχουμε τους αναγνωρισμένους Αγίους Ιωάννη της Κροστάνδης, Λουκά της Κριμαίας, Μεθοδία της Κιμώλου, Νεκτάριο Πενταπόλεως, Νικόλαο Πλανά, Σιλουανό Αθωνίτη, Σάββα της Καλύμνου, Άνθιμο της Χίου, Χρυσόστομο Σμύρνης, Αρσένιο Καππαδόκη. Επίσης ονομαστούς Γέροντες όπως: Αμφιλόχιο της Πάτμου, Φιλόθεο Ζερβάκο, Δημήτριο Γκαγκαστάθη, Κλεόπα της Ρουμανίας, Ιουστίνο της Σερβίας, Γεώργιο Καρσλίδη, Ιάκωβο Τσαλίκη και τους Αγιορείτες· Δανιήλ Κατουνακιώτη, Καλλίνικο Ησυχαστή, Ιγνάτιο Πνευματικό, Ιερώνυμο Σιμωνοπετρίτη, Κοδράτο Καρακαλληνό, Φιλάρετο Κωνσταντωνίτη, Τύχωνα Ρώσο, Αθανάσιο Γρηγοριάτη, Σάββα Μικραγιαννανίτη, Ιωσήφ Σπηλαιώτη, Γεράσιμο Μικραγιαννανίτη, Πορφύριο Καυσοκαλυβίτη, Εφραίμ Κατουνακιώτη, Παΐσιο Αγιορείτη. Περί αυτού του τελευταίου θα αναφερθούμε στη συνέχεια.